

& revelationis iusti iudicij Dei, qui reddet unicuique secundum opera eius. *Rom. 2. 5.*
Tu autem quid iudicas fratrem tuum? aut tu quare spernis fratrem tuum? omnes enim stabimus ante tribunal Christi. *Ibid. 14. 10.*

Omnes enim nos maniciari oportet ante tribunal Christi, ut referat unicuique propria corporis prout gessit, sive bonum sive malum. *1. Cor. 5. 10.*
Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Domini, sicut sur in nocte, ita venient. *1. Thess. 5. 2.*
Ecce venit cum nubibus, & videbit eum omnis oculus, & qui cum pupugerunt. *Apor. 1. 7.*

Dies Domini.

Ullulate, quia prope est dies Domini: quasi vastitas a Domino veniet. Propter hoc omnes manus dissolventur, & omne cor hominis contabescet & conteretur. *1. Thess. 5. 13.*
Vez, quia magna di's illa, nec est similis ejus: tempusque tribulationis est Jacob, & ex ipso salvabitur. *Jerem. 30. 7.*

Cantate tuba in Syon, ululate in monte sancto meo, conturbentur omnes habitatores terrae: quia venit dies Domini, quia prope est. Dies tenebrarum & caliginis, dies nubes & turbinis, &c. *Jud. 2. 1.* Sol converteretur in tenebras, & luna in sanguinem: antequam veniat dies Domini magnus & horribilis. *Ibid. 31.*

Vez, desiderantibus diem Domini: ad quid eam vobis? dies Domini ista, tenebrae & non lux. *Amos 5. 18.*

Juxta est dies Domini magnus, juxta est & velox nimis: vox diei Domini amara, tribulabitur ibi fortis. Dies irae &c. *Sophon. 1. 14.*

Ecce enim dies venit succensa quasi caminus: & erunt omnes superbi, & omnes facientes impietatem, stipula: & inflammabit eos dies veniens, dicit Dominus exercituum, quae non derelinquet eis radicem & germen. *Malach. 4. 1.*

Noli fatigari. Cum enim venerit dies perfuræ, & angustiae, alii plorabunt & tristes erunt: tu autem hilaris & copiosa eris. *4. Esdr. 2. 27.*

Confidens hoc ipsum, quia qui cepit in vobis opus bonum, perficiet usque in diem Christi Jesu. *Philipp. 1. 6.*

Verbum vitæ continentis ad gloriam meam in die Christi: quia non in vacuum cucurri, neque in vacuum laboravi. *Ibid. 2. 16.*

Ipsi enim diligenter scitis, quia dies Domini, sicut sur in nocte, ita veniet. *1. Thess. 5. 2.*
In reliquo deposita est mihi corona iustitiae, quam reddet mihi Dominus in illa die iustus iudex: non solum autem mihi, sed & iis qui diligunt adventum ejus. *1. Tim. 4. 8.*

Dies Domini, & hora nulli cognita.

DE die autem illa & hora nemo scit, neque Angeli caelorum, nisi solus Pater. *Matth. 24. 36. Idem Marc. 13. 32.*

Veniet Domini servi illius in die, qua non sperat, & hora, qua ignorat. *Eod. c. v. 50.*
Nam sicut vulgur coruscans de sub caelo, in ea quæ sub caelo sunt fulget: ita erit filius hominis in die sua. *Luc. 17. 24. Matth. 24. 27.*

Dixit autem eis: Non est vestrum nosse tempora, vel momenta, quæ Pater posuit in sua potestate. *Matth. 13. 35.*

Adveniet autem dies Domini ut fur: in quo caeli magno impetu transient, elementa vero calore solventur, terra autem & quæ in ipsa sunt opera, exurentur. *2. Petr. 3. 10. 1. Thess. 5. 3.*

Si ergo non vigilaveris, veniam ad te sanquam fur, & nescies qua hora veniam ad te. *Apor. 3. 3. Ibid. 16. 17.*

Dies pro annis.

Juxta numerum quadraginta dierum quibus considerasti terram: annus pro die imputabitur. Et quadraginta annis recipietis vestras, & scietis ultionem meam. *Num. 14. 34.*
Et cum compleveris hæc, dormies super latus tuum dextrum secundo: & assumes iniquitatem domus Juda quadraginta diebus: diem pro anno, diem inquam pro anno dedi tibi. *Ezech. 4. 6.*

T I T U L U S XIX.

Dilectio.

Dilectio Dei ergo suæ.

Ego sum Dominus Deus tuus — faciens misericordiam in millia his, qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea. *Exod. 20. 6. Deut. 5. 10.*

Sed quia dilexit vos Dominus, & custodivit juramentum, quod juravit patribus vestris: eduxitque vos in manu forti, & redemit de manu Pharaonis, &c. *D. ut. 7. 8.*

Dixitque Josue ad populum: Non poteritis servire Domino: Deus enim sanctus & fortis emulatur est, nec ignoscet sceleribus vestris atque peccatis. *Josue 24. 19.*

Ego

Ego diligentes me diligos & qui mane vigilat ad me, invenient me. *Prov. 8. 17.*
Quoniam in tentatione ambulat cum eo, & in primis eligit me. *Ecd. 1. 13.*

Oculi Domini super timentes eum. *Ibid. 34. 19. Psalm. 35. 16.*

Et in caritate perpetua dilexi te: ideo attraxi te, miserans. *Jerem. 31. 3.*

Scit enim Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: ut omnis, qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam æternam. *Jos. 3. 16.*

Ego sum pastor bonus. Bonus pastor animam suam dat pro ovibus suis. *Jos. 10. 11. H. 40. 11.*

Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Manete in dilectione mea. *Ibid. 15. 9.*

Ipsè enim Pater amat vos, quia vos me amatis, & creditis, quia ego a Deo extui. *Ibid. 16. 27.*

Comendat autem caritatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est. *Rom. 5. 8.*

Scimus autem quoniam diligentes Deum, omnia cooperantur in bonum. *Ibid. 8. 28.*

Estote ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi: & ambulat in dilectione, sicut & Christus dilexit nos, & tradidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in odorem suavitatis. *Eph. 5. 1.*

In hoc apparuit caritas Dei in nobis quoniam Filium suum unigenitum misit Deus in mundum, ut vitam per eum. In hoc est caritas: non quasi nos dilexerimus Deum, sed quoniam ipse prior dilexit nos. *1. Joan. 4. 9. Vide & Joan. 13. 24.*

Diligendus est Deus super omnia. Vide & Caritas.

Diligens Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota fortitudine tua. *Deut. 6. 5. Idem Cap. 10. 12. cap. 11. 13. & 21. cap. 30. 6.*

Ama itaque Dominum Deum tuum, & observa præcepta ejus, & carentias, iudicia atque mandata omni tempore, &c. *Ibid. 11. 1.*

Ut diligas Dominum Deum vestrum, & ambuletis in omnibus viis ejus & observetis mandata illius, adhaereatque ei, ac servatis in omni corde, & in omni anima vestra. *Josue 22. 5.*

Diligam te Domine, fortitudo mea. *Psalm. 17. 2.*

In omni virtute tua dilige eam, qui te fecit: & ministris ejus ne derelinquas. *Ecd. 17. 37.*

Qui amat patrem aut matrem plus quam me, non est me dignus: & qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. *Matth. 10. 37. Luc. 14. 26.*

Ait illi Jesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & in tota anima tua, &c. *Ibid. 22. 37. Marc. 12. 30. Luc. 10. 27.*

Magdalena Remittatur ei peccata multa, quoniam dilexit multum. Luc. 7. 47.

Petrus respondit Dominus sapiens roganti: Amas me? Etiam Domine, tu scis, quia amo te: Joan. 21. 15. ad finem.

Scimus autem quoniam diligentes Deum, omnia cooperantur in bonum, iis qui secundum propositum vocati sunt sancti. *Rom. 8. 28.*

Non potestis calicem Domini bibere, & calicem demoniorum: non potestis mensam Domini participare esse & mensam demoniorum. *1. Cor. 10. 20.*

Si quis non amat Dominum nostrum Jesum Christum, sit anathema, maran-atha. *1. Cor. 16. 22.*

Nos ergo diligamus Deum, quoniam Deus prior dilexit nos. *1. Joan. 4. 19.*

Diligendus inimicus.

Quid venistis ad me, hominem quem odistis, & expulistis a vobis? sic ait Isaac ad Isaac: *Gen. 26. 27.*

Nolite pavere, neque vobis durum esse videatur, quod vendidistis me in his regionibus, &c. Sic Joseph non ultus est malum a fratribus Israel, sed ostendit, se eos diligere. *Ibid. 47. 5. Osculatusque est Joseph omnes fratres suos, & ploravit super singulos. Ib. v. 29.*

Si occideris bovem inimicum tui, aut asinum errantem, reduce ad eum. *Exod. 22. 4. Vide & Deut. 22. 1.*

Non queraris ultionem, nec memor eris injuriæ civium tuorum. *Levit. 19. 18.*

Cum David invenisset Saul inimicum suum solum in spelunca, nunquam potuisset nec occidere, immo ad hoc a servis suis fuisse animatus: et tamen nil mali intulit, sed respondit: Propitius sit mihi Dominus, ne faciam hanc rem: Quoniam permittit servos suos confurgere in Saul. *1. Reg. 24. 4. Vide & similis cap. 26. per totum.*

Item David servus inimici sui Saul, præbebat cibum, & potum. Qui etiam, nuntiata morte Saulis, scidit vestimenta sua, & ploravit. *Ibid. 30. 11. 2. Reg. 1. 11.*

David sedulo inquisivit: non superstiti aliquis de domo Saul? inimici sui, ut factus eam illo misericordiam. *2. Reg. 9. 1.*

David parit Senni, licet male & magna injuria ab eo fuisset affectus. *2. Reg. 16. per totum. Vide & cap. 19. 22.*

David diligit filium Abalon, licet rebellem, & hostem suum, mandaturque militibus: Servate mihi puerum Abalon: Quoniam etiam mortuum valde doluit & ploravit. *Ibid. 18. Ibid. 5. v. 33.*

Si gavius sum ad vulgum ejus, qui me oderat, & exultavi, quod invenisset eum in Thelaur. Bibl. K

lum. Non enim dedi ad peccandum guttur meum, ut expetere maledicens animam ejus. *Ibid. v. 39.*

Dixitque rex Israel ad Eliseum, cum videret eos: Numquid percussit vos pater noster? An ille ait: Non percussit: neque enim cepisti eos gladio & arcu tuo, ut percussas: sed pone panem & aquam coram eis, ut comedant & bibant, & vadant ad Dominum suum. *4. Reg. 6. 21.*

Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere. *Prov. 25. 21.*

Ne dicas: Reddam malum, expecta Dominum, & liberabit te. *Prov. 20. 23. Ibid. 16. 7. 14.*

17. Eccli. 28. v. 1. & 2. &c.

Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata solventur. *Eccli. 28. 1.*

Ego autem dico vobis: Diligite inimicos vestros, benefacite his qui oderunt vos: & orate pro persequentibus & calumniantibus vos. *Matth. 5. 44. Item Luc. 6. 27.*

Si enim dimiseritis hominibus peccata eorum: dimittet & vobis Pater vester celestis delicta vestra. *Ibid. v. 34.*

Nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui miserus sum? *Ibid. 18. 33.*

Matth. 5. 44. Luc. 6. 32.

Et cum stabitis ad orandum, dimitte te quid habetis adversus aliquem: ut & Pater vester, qui est in caelis, dimittat vobis peccata vestra. Quod si vos non dimiseritis: nec Pater vester, qui in caelis est, dimittet vobis. *Marc. 11. 25. Luc. 6. 32. & 33.*

Verumtamen, diligite inimicos vestros: benefacite, & murum date, nihil inde sperantes: & erit merces vestra multa. *Marc. 6. 37.*

Pater, dimitte illis: non enim sciunt, quid faciunt: Sic Christus ignoscit crucifixoribus. *Luc. 23. 34.*

34. diligit Judam proditorem suum, cumque vocat amicum. Item Matth. 26. 50.

Sanctus Stephanus testis genibus erat pro lapidantibus se, dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. *Act. 7. 59.*

Nulli malum pro malo reddentes. *Rom. 12. 17. Prov. 25. 21. 1. Thess. 5. 15. Prov. 17. 13. 1. Petr. 3. 9. Vide & sequentes titulos minores.*

Mihi vindicta: ego retribuam, dicit Dominus. Sed si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc enim faciens, carbonem ignis congeres super caput ejus. *Rom. 12. 19. Deut. 32. 35.*

Diligendus proximus. Vide & Caritas fraternalis.

Reprobens est Cain a Domino graviter, & proitur, quia contra fratrem suum iniquus egit, & se non esse custodem eius dixit. *Gen. 4. 9.*

Diliges amicum (proximum) tuum sicut te ipsum. *Levit. 19. 18. Matth. 22. 39. Marc. 12. 31.*

Non videbis bovem fratris tui, aut ovem errantem, & prateribis: sed reduces fratri tuo. *Deut. 22. 1. Exod. 23. 4.*

Anima Jonathas conglutinata est animae David, & dilexit eum Jonathas quasi animam suam. *1. Reg. 18. 1.*

Tantum dilectionem vult Dominus erga proximum nos habere, ut dixerit Petro: Non esse dimittendum septies peccanti fratri, Sed usque septuagies septies. *Matth. 18. 22.*

Diliges... & proximum tuum sicut te ipsum. *Luc. 10. 27. Vide etiam videmus in sequentibus verbis Dilectionem Samaritani erga proximum suum.*

Majorem hac dilectionem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis. *Joan. 15. 13.*

Mandarum novum do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. *Ibid. 13. 34. Vide & c. 15. 17.*

Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. *Rom. 13. 8. Vide & Gal. 5. 14. 1. Tim. 1. 5. Jac. 2. 8.*

Ambulat in dilectione. *Ephes. 5. 2. 1. Joan. 3. 11. & 14. c. 4. 7.*

Non quae sua sunt fingali considerantes, sed ea quae aliorum. *Philip. 2. 4.*

Facti sumus parvuli in medio vestrorum, tamquam filii matris fovet filios suos. *1. Th. 2. 7.*

Caritas fraternitatis maneat in vobis. *Hebr. 13. 1.*

Simpliciter ex corde invicem diligite attentius. *1. Petr. 1. 22.*

Qui diligit fratrem suum, in lumine manet. *1. Joan. 2. 10.*

Et nos debemus pro fratribus animas ponere, &c. *Ibid. 3. 16.*

Carissimi, diligamus nos invicem: quia caritas ex Deo est. Et omnis qui diligit, ex Deo natus est, & cognoscit Deum. *Ibid. 4. 7.*

Si diligamus invicem, Deus in nobis manet, & caritas ejus in nobis perfecta est. *Ibid. v. 12. Vide & v. 21.*

Dilectio exigitur ad peccatorum remissionem.

Cum plaquerint Domino via hominis, inimicos quoque ejus convertit ad pacem. *Prov. 16. 7.*

Qui vindicari vult, a Domino inveniet vindictam, & peccata illius servans servabit. *Eccli. 28. 1.*

Relinque proximo tuo nocenti te: & tunc deprecanti tibi peccata solventur. *Ibid. v. 2.*

Homo

Homo homini reservat iram, & a domino querit medelam. *Ibid. v. 3.*

In hominem similem sibi non habet misericordiam, & de peccatis suis depreatur? *Ibid. v. 4.*

Ipsa cum caro sit, reservat iram, & propitiationem petit a Deo? Quis exorabit pro delictis illius. *Ibid. v. 5.*

Memento novissimorum, & desine inimicari. *Ibid. v. 6.*

Si enim dimiseritis hominibus peccata sua, dimittet & vobis Pater vester celestis delicta vestra. Si autem non dimiseritis hominibus: nec Pater vester dimittet vobis peccata vestra. *Matth. 6. 14.*

Sic & Pater meus celestis faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo de cordibus vestris. *Ibid. 18. 35.*

Ad regni caelorum adeptionem.

Ergo autem dico vobis: Diligite inimicos vestros... ut sitis filii Patris vestri, qui in caelis est: qui solem suum non facit super bonos & malos: & pluit super justos & injustos. Si enim diligitis eos, qui vos diligunt, quam mercedem habebitis? Nonne & publicani hoc faciunt? *Ibid. 5. 44.*

Et si diligitis eos, qui vos diligunt, quae vobis est gratia? nam & peccatores diligentes se diligunt. *Luc. 6. 32.*

Verumtamen diligite inimicos vestros... & eritis filii Altissimi. *Ibid. v. 35.*

Perficiunt corda.

Si gavisus sum ad ruinam ejus qui me oderat, & exultavi quod invenisset eum malum. Non enim dedi ad peccandum guttur meum, ut expetere maledicens animam ejus. *Job 31. 29.*

Qui ruina letatur alterius, non erit impunitus. *Prov. 17. 5.*

Cum ceciderit inimicus tuus, ne gaudeas, & in ruina ejus ne exultet cor tuum: ne forte videat Dominus, & displiceat ei, & auferat ab eo iram suam. *Ibid. 24. 17.*

Noli de mortuo inimico tuo gaudere, sciens, quoniam omnes morimur, & in gaudium nostrum venire. *Eccli. 8. 8.*

Omnis injuria proximi ne memineris, & nihil agas in operibus injuria. *Ibid. 10. 6.*

Et etc.

Et pro transgressoribus rogavit. *Isa. 53. 12. Luc. 23. 34.*

Jesus autem dicebat: Pater, dimitte illis: non enim sciunt quid faciunt. *Luc. 23. 34.*

Orate pro persequentibus & calumniantibus vos. *Matth. 5. 44.*

Benedicite persequentibus vos. *Rom. 12. 14.*

Potius autem genibus, clamavit voce magna, (Stephanus) dicens: Domine, ne statuas illis hoc peccatum. *Act. 7. 59.*

Et etc.

Si esurierit inimicus tuus, ciba illum: si sitierit, da ei aquam bibere: prunas enim congregabis super caput ejus, & Dominus reddet tibi. *Prov. 25. 21. Vide & Rom. 12. 20.*

Et si benedixeris his, qui vobis benelaciunt, quae vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt &c. *Luc. 6. 35.*

Et etc.

Si diligitis eos, qui vos diligunt, quae vobis est gratia? siquidem & peccatores hoc faciunt &c. *Luc. 6. 35.*

Necessitatibus sanctorum communicantes. *Rom. 12. 13.*

Dilectio proximi est necessaria.

Omnis animal simile sibi: sic & omnis homo proximum sibi. *Eccli. 13. 19.*

Omnis caro ad similem sibi conjungetur, & omnis homo similis sui lociabitur. *Ibid. v. 20.*

Et mandavit illis unicuique de proximo suo. *Ibid. 17. 12.*

De caritate autem fraternitatis non necesse habemus scribere vobis. Ipsi enim vos a Deo didicistis, ut diligatis invicem. *1. Th. 4. 9.*

Nos scimus, quoniam translati sumus de morte ad vitam, quoniam diligimus fratres. Qui non diligit, manet in morte. *1. Joan. 3. 14.*

Carissimi, diligamus nos invicem... Qui non diligit, non novit Deum. *Ibid. 4. 7.*

Carissimi, si se Deus dilexit nos: & nos debemus alterum diligere. *Ibid. v. 11. Vide per verbum Caritas.*

Si quis dixerit, quoniam diligo Deum, & fratrem suum oderit, mendax est. Qui enim non diligit fratrem suum, quem videt, Deum quem non videt, quomodo potest diligere? Et hoc mandatum habemus a Deo, ut qui diligit Deum, diligit & fratrem suum. *Ibid. v. 20.*

Est fructuosa.

In tribus placitum est spiritui meo, & tunc probata coram Deo & hominibus: Concordia factum, & amor proximorum, & vit & mulier bene sibi consentientes (in bonum). *Eccli. 25. 1.*

Iterum dico vobis, quia si duo ex vobis confiterentur super terram, de omni re quamcumque petierint, fiet illis a Patre meo. *Matth. 18. 19.*

In his duobus mandatis universa lex pendet, & Propheta. *Ibid. 22. 40.*

Nemini quidquam debeatis, nisi ut invicem diligatis: qui enim diligit proximum, legem implevit. *Rom. 13. 8. Vide & 1. Joan. 4. 16. & per totum.*

Plenitudo ergo legis est dilectio. *Rom. v. 10*

Omnis enim lex in uno sermone impletur: Diliges proximum tuum sicut te ipsum. *Gal. 3. 12*

Qui amat patrem aut matrem plusquam me, non est me dignus: & qui amat filium aut filiam super me, non est me dignus. *Matth. 10. 37. Luc. 14. 26*
Mandatam novam do vobis: ut diligatis invicem, sicut dilexi vos, ut & vos diligatis invicem. In hoc cognoscet omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem. *Joan. 13. 34*

Hæc mando vobis, ut diligatis invicem. *Ibid. v. 17*

Unusquisque vestrum proximo suo placeat in bonum ad edificationem. *Rom. 15. 2*

Et consideremus invicem in provocationem caritatis, & honorum operum. *Hebr. 10. 24*

Qui diligit fratrem suum, in lumine manet, & scandalum in eo non est. *1. Joan. 2. 10*

Fructuose.

Dilectio sine simulatione. *Rom. 12. 9*

Gaudere cum gaudentibus, flere cum flentibus. *Ibid. v. 15*

Nemo, quod suum est, querat, sed quod alterius. *1. Cor. 10. 24*

Semper quod bonum est sectamini in invicem, & in omnes. *1. Thess. 5. 15*

Animas vestras calificantes in obedientia caritatis, in fraternitatis amore, simplici ex corde invicem diligite attentius. *1. Petr. 1. 22*

Cum affectu dulci sustentando.

Quod ab alio odèris fieri tibi, vide ne tu aliquando alteri facias. *Job. 4. 10. Matth. 7. 12. Luc. 6. 31*

Numquid non pater unus omnium nostrum? numquid non Deus unus creavit nos? Quare ergo despicit unusquisque nostrum fratrem suum, violans pactum patrum nostrorum? *Malach. 2. 10*

Dilectio proximi malum non operatur. *Rom. 13. 10*

Debemus autem non firmiores, imbecillitates infirmiorum sustinere, & non nobis placere. *Ibid. 15. 1*

Alter alterius onera portate, & sic adimplebitis legem Christi. *Galat. 6. 2*

Obsecro itaque vos, ego vincit in Domino, ut digna ambuletis vocatione, qua vocati estis, cum omni humilitate & mansuetudine, cum patientia, supprantes invicem in caritate. *Ephes. 4. 2*

Nihil per contentionem, neque per inanem gloriam, sed in humilitate, superiores sibi invicem arbitantes, non quæ sua sunt singuli considerantes, sed ea, quæ aliorum. *Philipp. 2. 3. & 4*

Utiliter subvertenda.

Non te pigeat visitare infirmum: ex his enim in dilectione firmaberis. *Ecclesi. 7. 39. Vide & v. 38*

Qui petit a te, da ei: & volenti mutuari a te ne avertaris. *Matth. 5. 42*

Omnia ergo quæcumque vultis, ut faciant vobis homines, & vos facite illis. Hæc est enim lex. *Ibid. 7. 12. Luc. 6. 31*

Ex quis est meus proximus? *Luc. 10. 29.* Quis horum trium videur tibi proximus fuisse illi, cui incidit in latrones? v. 36. At ille dixit: Qui fecit misericordiam in illum. Et ait Jesus: Vade, & tu fac similiter. v. 37.

In qua mensura mensi fueritis remetetur vobis. *Matth. 7. 2. & 12*

Sed per caritatem spiritus servite invicem. *Galat. 5. 13*

Estote ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi: & ambulante in dilectione. *Ephes. 5. 1*

Unusquisque sicut accepit gratiam in alterum illam administrantes, sicuti boni dispensatores gratiæ Dei. *1. Petr. 4. 10*

In hoc cognovimus caritatem Dei, quoniam ille animam suam pro nobis posuit: & nos debemus pro fratribus animas ponere. *1. Joan. 3. 16*

T I T U L U S XX.

Disciplina.

Disciplina servanda humiliter.

Qui iustus in terra recipit, quanto magis impius, & peccator? *Prov. 11. 31*

Regestas & ignominia ei, qui deservit disciplinam: qui autem adquisivit arguenti, glorificabitur. *Ibid. 13. 18. v. 8*

Cum enim tentati sunt, & quidem cum misericordia disciplinam accipientes, scient quænam modum cum ira iudicati impii tormenta patiantur. Hos quidem tanquam pater movent probasti: illos autem tanquam durus rex interrogasti. *Eccl. 11. 10*

Frustra percussit filios vestros, disciplinam non receperunt. *Jerem. 2. 30*

Percussisti eos, & non doluerunt: attrivisti eos, & tenuerunt accipere disciplinam. *Ibid. 5. 3*

Hæc

Hæc est gens, quæ non audivit vocem Domini Dei sui, nec recepit disciplinam. *Gen. 7. 28*
Non audivit vocem, & non suscepit disciplinam. *Soph. 3. 1*

Disciplinam Domini, fili mi, ne abjicias: nec deficias cum ab eo corripèris: Quem enim diligit Dominus, corripit: & quasi Pater in filio complaceat sibi. *Prov. 3. 11. Apoc. 3. v. 19.*

Tene disciplinam, ne dimittas eam. Custodi illam, quia ipsa est vita tua. *Ibid. 4. 13.*

Sapientiam enim & disciplinam qui abjicit, infelix est: & vacua spes illorum, & labores sine fructu, inutilia opera eorum. *Sap. 3. 11*

Congregate vos in domum disciplinæ. *Ecclesi. 51. 34*

Fili mi, noli negligere disciplinam Domini: neque fatigeris dum ab eo argueris. Quem enim diligit Dominus castigat, flagellat autem omnem filium, quem recipit. In disciplina perseverat. Tanquam filiis vobis offert se Deus: quis enim filius, quem non corripit pater? Quod si extra disciplinam estis, cuius participes facti sunt omnes: ergo adulteri & non filii estis. *Hebr. 12. 5.*

Disciplina malitiam refrenat.

Et disciplina tua correxit me in finem. *Psal. 119. 37*

Et relinquam in vobis eos, qui fugerint gladium in gentibus, cum disperfero vos in terris: & recordabuntur mei liberati vestri in gentibus, ad quas captivi ducti sunt, quæ contrivi cor eorum, &c. *Ezech. 6. 8*

Et nunc Domine omnipotens Deus Israel, anima in angustiis, & spiritus anxius clamat ad te. *Barnab. 3. 8*

Etenim multo tempore non finire peccatoribus ex sententia agere, sed statim ultiones adhibere magni beneficii est indicium. *2. Mach. 6. 13*

Culpam purgat.

Vita vitæ custodientis disciplinam, &c. *Prov. 10. 17*

Heu, ego consolabor super hostibus meis, & convortam manum meam ad te, & excoquam ad puram scoriâ tuam, & auferam omne stannum tuum. *Isa. 1. 24*

Quia si abjicit, & miseretur secundum multitudinem misericordiarum suarum. Non enim humiliavit ex corde suo, & abjicit filios hominum. *Thren. 3. 32*

iram Domini portabo, quoniam peccavi ei. *Mich. 7. 9*

Dum iudicamur autem, a Domino corripimur, ut non cum hoc mundo damnemur. *1. Cor. 11. 32*

Gratiam conservat.

Qui diligit disciplinam, diligit scientiam. *Prov. 12. 1*

Malitia horæ oblivionem facit luxuriæ magnæ: *Ecclesi. 11. 29*

Ego quos amo, arguo & castigo. *Apoc. 3. 19*

Discordia, Lites, & Rixæ. Vide & Contentiõ.

Sunt vitanda.

Unde & facta est rixa inter pastores gregum Abram & Loth. *Gen. 13. 7*

Ne, quæso, sit iurgium inter me & te, & inter pastores meos & pastores tuos, &c. *Ibid. v. 8. Vide & Gen. 26. 16.*

Occasione data, sicut Jacob, quem Sicehem filius Emor rapuit, & oppressit, facta est discordia maxima inter filios Jacob, & habitatores terra illius. Gen. 34.

Una mulier mercenice litigabat coram rege Salomone occasione unius infantis, quem utraq; volebat habere. 3. Reg. 3.

Proferentem mendaciam, testem fallacem, & eum, qui seminat inter fratres discordias (*ostendit Dominus.*) *Prov. 6. 19*

Odium suscitavit rixas: & universa delicta operit caritas. *Ibid. 10. 12*

Vir iracundus provocat rixas: qui patiens est, mitigat suscitatas. *Ibid. 15. 18. 1. Cor. 13. 4. 1. Petr. 4. 8.*

Homo perverfus suscitavit lites: & verbosus separat principes. *Ibid. 16. 28.*

Semper iurgia querit malus: angelus autem crudelis mittetur contra eum. *Ibid. 17. 11.*

Labia stulti miscent se saxis: & os ejus iurgia provocat. *Ibid. 18. 6.*

Qui autem toritet premit ubera ad elidendum iac, exprimit butyrum: & qui vehementer emungit, elicit sanguinem: & qui provocat rixas, producit discordias. *Ibid. 30. 33.*

Væ mihi mater mea: quare genuisti me virum rixæ, virum discordiæ in universa terra? non generavi, nec generavi mihi quicquam: omnes maledicunt mihi. *Jerem. 45. 10.*

Omne regnum divinum contra se, desolabitur: & omnis civitas, vel domus divisa contra se non stabit. *Matth. 12. 25*

Ipsæ autem, ut vidit cogitationes eorum, dixit eis: Omne regnum in seipsum divisum, desolabitur. *Thesaur. Bible.*

Solabitur, & domus supra domum cadet. *Luc. 11. 17.* Si autem & Satanas in seipsum divi-
sus est, quomodo stabit regnum ejus. *Matth. 12. 25.*

Facta est autem contentio inter eos (discipulos); quis eorum videretur esse major. *Sec. De-
minum non permisisse talem contentionem, patet per 12, quae sequuntur. Ibid. 22. 24.*
Non est enim dissensionis Deus, sed pacis: sicut & in omnibus Ecclesiarum sanctorum docto.

1. *Cor. 14. 33.*

Stultus autem & sine disciplina quaestiones devota; sciens quia generant lites. *2. Tim. 2. 23.*

1. *Tim. 1. 4. Tit. 3. 9.*

Quod si invicem mordetis & comeditis; videte ne ab invicem consumamini. *Gal. 5. 15.*

Discrimen. Vide Prudens.

Discrimen inter peccatum mortale & veniale. Vide Peccatum.

Diviti. Vide Incurator.

TITULUS XXII

Divitia.

Divites hujus mundi quomodo se erga pauperes habere debeant.

Vide & Eleemosyna.

Si attenuatus fuerit frater tuus & inhius manu; & susceperis eum quasi advenam & pe-
reginum; & vixerit tecum, ne accipias ultimas ab eo, &c. *Levit. 25. 35.*

Si unus de fratribus tuis, qui morantur intra portas civitatis tuae, in terra quam Dominus
Deus tuus daturus est tibi, ad pauperem devenerit: non obdurabis cor tuum, nec con-
trahes manum tuam, &c. *Deut. 15. 7.* Sed dabis ei: nec ages quippiam callide in ejus ne-
cessitatibus sublevandis: ut benedicat tibi Dominus Deus tuus in omni tempore & in cun-
ctis ad quae manum miseris. *Ibid. v. 10.*

Quo modo poteris, isto effo miseris. Si malum tibi fuerit, abundanter tribue. *Tob. 4. 8.*
Si negavi, quod volebant, pauperibus; -- Si comedi bacellam meam solus, & non com-
edit pusillus ex ea. *Job. 31. 16.*

Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere: divitiae si affluant, nolite cor
appondere. *Psal. 61. 11.*

Qui calamitatem egentem, exprobrat factori ejus: honorat autem eum, qui miseretur pau-
peris. *Prov. 14. 31. Idem c. 17. 5.*

Fenerat Dominus, qui miseretur pauperis; & vicissitudinem suam reddet ei. *Ibid. 19. 17.*

Qui dat pauperi, non indigebit: qui despexit deprecatum, sustinebit pecuniam. *Ibid. 28. 27.*

Qui obdurat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit & non exaudietur. *Prov. 21. 13.*

Mitte panem tuum super transeuntes aquas: quia post tempora malum invenies illum.

Eccl. 11. 1.

Rogationem contribulati ne abicias: & non avertas faciem tuam ab egeno. *Ibid. 4. 4.*

Et pauperi porrige manum tuam ut persiciatur propitiatio & benedictio tua. *Ibid. 7. 36.*

Propter mandatum assume pauperem; & propter inopiam ejus ne dimittas eum vacuum.

Ibid. 29. 12.

Beatus dives qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec speravit in
pecunia & thesauris. *Ibid. 31. 8.*

Nolite thesaurizare vobis thesauros in terra: ubi erugo & tinea demolitur: & ubi fures
effodiunt & thesauris. *Matth. 6. 19.*

Si vis perfectus esse, vende & vende omnia quae habes, & da pauperibus; & habebis the-
saurum in caelis: & veni, sequere me. *Ibid. 19. 21. Idem Luc. 18. 22.*

Cum facis prandium aut coenam, noli vocare amicos tuos; neque fratres tuos, neque cog-
natos, neque vicinos divites; ne forte te & ipsi invitent, & fiat tibi retributio. Sicut
cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos, & caecos; & beatus eris; quia non
habent retribuere tibi: retribuatur enim tibi in resurrectione justorum. *Luc. 14. 12.*

*Per parabolam de vitulo iniquitatis, hortatur ad faciendam eleemosynam; docens, quid miraretur fl-
delis & infidelis mandata dispensatur, quod nemo servare potest. Deo & marmore, ita de divite Epu-
lone & Lazaro mendico. Ibid. 16.*

Neque enim quisquam egens erat inter illos. Quotquot enim possessores agrorum aut ho-
morum erant, vendentes afferbant pretia eorum quae vendebant; & ponebant ante pedes
Apostolorum. Dividebatur autem singulis, prout cuique opus erat. *Actuum 4. 34. Vide &*

Act. 2. 45.

Divitibus -- praecepta -- bene agere. -- facile tribuere, communicare &c. *1. Tim. 6. 17.*

Dilectum vanitas & contemptus; & in illis non est sperandum.

Verumtamen in imagine pertransit homo -- thesaurizans; & ignorat cui congregabit ea.

Psal. 38. 7. Vide & Psal. 48. per totum.

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum; sed speravit in multitudine divitia-
rum suarum; & prevaluit in vanitate sua. *Ibid. 51. 9.*

Nil

Nil proderunt thesauri impietatis: justitia vero liberabit a morte. *Prov. 10. 2.*

Non proderunt divitiae in die ultionis: justitia autem liberabit a morte. *Ibid. 11. 4. Alii*

dividunt propria; & ditiores sunt: alii rapiunt non sua, & semper in egestate sunt. *v. 24.*

Qui confidit in divitiis suis, corruet. *Ibid. 11. 28.*

Melius est parum cum timore Domini, quam thesauri magni & infatigabiles. *Ibid. 15. 16.*

Qui calamitatur pauperem, ut auget divitias suas; dabit ipse ditiori, & egebit. *Ibid. 25. 16.*

Noli laborare ut ditersis: sed prudentiae tuae pone modum. *Ibid. 23. 4.*

Duo rogavi te, ne deneges mihi, antequam moriar. Vanitatem & verba mendacia longe fac
a me. Meducitatem & divitias ne dederis mihi: tribue tantum victui meo necessaria: ne
forte satiatus illicitarum ad te negandum; & dicam: Quis est Dominus? aut egestate compul-
sus, furer, & perjurem nomen Dei mei. *Ibid. 30. 7.*

Nec esse satiatus venter ejus: & cum habuerit, quae concupierat, possidere non poterit &c.
Job. 20. 20.

Avarus non implebitur pecunia; & qui amat divitias, fructum non capiet ex eis, & hoc
ergo vanitas. *Eccl. 5. 9.* Est & alia infirmitas pessima, quam vili sub sole: divitiae con-
servatae in malum Domini sui. *Ibid. v. 12.*

Vir, cui dedit Deus divitias & substantiam, & haureret; & nihil deest animae suae ex
omnibus quae desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, ut comedat ea eo, sed homo extra-
neus vorabit illud; hoc vanitas & miseria magna est. *Ibid. 6. 2.*

Parasitum loquitur quae non peperit: fecit divitias & non in iudicio: in dimidio dierum suo-
rum derelinquit eas; & in novissimo suo erit infelix, & contumelia sua in iudicio: amicum suum ap-
primit frustra, & mercedem ejus non reddet ei. *Ibid. 22. 13.*

Argentum eorum fores projicietur -- & aurum eorum non valebit liberare eos in die fu-
roris Domini. Animum suum non facturabunt, & venter eorum non implebitur: quia sca-
dulum iniquitatis eorum factum est. *Eccl. 9. 16. Idem Soph. 1. 18.*

Tunc stabunt iusti in magna constantia adversus eos, & qui abstulerunt labores eorum. *Sap. 5. 1.*

Noli attendere ad possessiones iniquas & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim
proderit in tempore vindictae & obductionis. *Eccl. 5. 1.*

Nihil est iniquius quam amare pecuniam: hic enim & animam suam venalem habet: quo-
niam in vita sua projecit intima sua. *Ibid. 10. 10.*

Qui aurum diligit, non justificabitur: & qui insequitur consumptionem, replebitur ex ea,
&c. *Ibid. 31. 5.*

Qui autem seminatus est in spinis, hic est qui verbum (Dei) audit, & sollicitudo saeculi
istius, & fallacia divitiarum suffocant verbum, & sine fructu efficitur. *Matth. 13. 22. Idem Luc. 8. 14.*

Videte & cavete ab omni avaritia: quia non in abundantia cujusquam vita ejus est; ex
his, quae possidet. *Luc. 12. 15.*

Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & laqueum Diaboli, & desideria
multa inutilia & nociva, quae mergunt homines in intentum & perditionem. *1. Tim. 6. 9.*

Exortus est enim sol cum ardore, & arsevit senum, & flos ejus decidit, & decor vultus
ejus deperit: ita & dives in fratribus suis marcescet. *Jacob. 1. 11.*

Contra divites impiorum. Vide & Avaritia.

Rat autem vir quispiam (Nabal) in solitudine Maon; & possessio ejus in Carmelo, & e-
 homo ille magnus nimis: erantque ei oves tria millia, & mille caprae: & accidit, ut
tenderetur grex ejus in Carmelo. *1. Reg. 25. 2. Respondens autem Nabal, pueris missis Da-
vid: Quis est David? & quis est filius Hail? hodie incederent levi, qui fugerunt dominos
suos. Tollam ergo panes meos & aquas meas, & carnes pecorum, quae occidit tonforibus
meis, & dabo vris, quos nescio unde sint? Ibid. v. 10. Tunc ait David pueris (redemptibus,
& captivitate emissa, quae dicebat Nabal): Accingatur unusquisque gladio suo. Et accin-
cti aut David & Ibid. v. 15. Benedictus Dominus Deus Israel, qui misit hodie te in occursum
meum, &c. Ibid. v. 32. Alioquin vivit Dominus Deus Israel, qui prohibuit me ne malum
facerem tibi: nisi cito venisses in occursum mihi, non remansisset Nabal utque ad lucem ma-
rutinam, mingens ad parietem, &c. Ibid. v. 34. Cumque pertransisset decem dies, percussit
Dominus Nabal, & mortuus est. Ibid. v. 38.*

Quoniam confingens nudavit pauperes: domum rapuit -- Nec esse satiatus venter ejus, &
& cum habuerit, quae concupierat, possidere non poterit. Non remanet de cibo ejus, & pro-
perea nihil permanebit de bonis ejus. Cum satius fuerit, ardebitur, altabitur, & omnis
dolor inerat super eum. *Job. 20. 19. Ibid. 21. 20. Cap. 21. 20. Ibid. 21. 20.*

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum; sed speravit in multitudine divitia-
rum suarum; & prevaluit in vanitate sua. *Ibid. 51. 9.*

K 4

Nihil

Nihil proderunt thesauri impietatis. *Prov. 10. 2.*
 Alii dividunt propria, & ditiores sunt: alii rapiunt non sua, & semper in egestate sunt.

Ibid. 11. 24

Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate. *Ibid. 16. 8*
 Qui obturat aurem suam ad clamorem pauperis, & ipse clamabit, & non exaudietur. *Ibid. 21. 13*

Qui calumniatur pauperem, ut auget divitias suas, dabit ipse ditiori, & egebit. *Ibid. 22. 16*
 Offendit quando impius ex presenti vita prosperitate in morte rapitur a Deo ad supplicia. *Job. 27. 1*
 Qui coarcevat divitias usuris & fenore liberali, in pauperes congregat eas. *Prov. 28. 8.* Qui dat pauperi non indigebit: qui despiciet deprecantem, sustinebit penuriam. *Isa. v. 17.* Videv. 20.

Avarus non implebitur pecunia. *Ecclesi. 5. 9*
 Tunc stabant iusti in magna constantia, adversus eos qui se angustiaverunt, & qui abstulerunt labores eorum. *Sap. 5. 1.*

Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim proderit in tempore vindictæ, & obductionis. *Ecclesi. 5. 1*
 Væ, qui conjugitis domum ad donum, & agrum agro copulatis, usque ad terminum loci: numquid habitabitis vos soli in medio terræ? *Isa. 5. 8*

Divitias tuas & thesauros tuos in direptionem dabo gratis, in omnibus peccatis tuis, & in omnibus terminis tuis. *Jerem. 17. 13*

Væ, qui edificat domum suam in injustitia, & conacula sua non in iudicio, &c. *Ibid. 22. 13*
 usque ad finem.

Argentum eorum foras projicietur, & aurum eorum in sterquilinum erit &c. *Ezech. 7. 10.*
 Idem habetur *Soph. 1. 18*

Væ, qui opulenti estis in Sion, & confiditis in monte Samariz: optimates capita populorum, ingredientiés pompaticæ ad domum Israel. *Amos 6. 1*

Profeta sub parabola vicini pomorum, prophetai suum regni Israel immisere, propter pauperum oppressionem: acerbissimam vero imminentis calamitatis explicat, ac severitates eorum in lactum dicit convertendas, sanæque verbi Dei futuram denuntiat. *Ibid. 8.*

Verumtamen Væ vobis divitibus, quia habetis consolationem vestram. Væ vobis qui saturati estis: quia esurietis, &c. *Luc. 6. 24*

Homo quidam erat dives, qui induebatur purpura, & bysso: & epulabatur quotidie splendide. Et erat quidam mendicus nomine Lazarus, &c. Et dives clamans dixit: Pater Abraham -- mitte Lazarum -- ut refrigeret linguam meam, quia crucior in hac flamma. *L. 16. 19*

Divitibus hujus sæculi præcipe non subline sapere. *1. Tim. 6. 17*

Agite nunc divites, plorate ululantes in miseris vestris, quæ advenit vobis. Divitiæ vestræ paretactæ sunt: & vestimenta vestra a timetis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum eruginavit, & erugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit carnes vestras sicut ignis. Thesaurizastis vobis iram in novissimis diebus. *Jacob. 5. 1*

Benedictio Domini divites facit, nec foeciabitur eis afflictio. *Prov. 10. 22*

Melius est parum cum iustitia, quam multi fructus cum iniquitate. *Ibid. 16. 8.*
 Noli laborare ut dixeris: sed prudenter tua pone modum. *Ibid. 23. 4*

Ne erigas oculos tuos ad opes: quos non potes habere: quia facient tibi penas, quasi aquilæ, & volabunt in caelum. *Ibid. v. 5.*

Bona est substantia, cui non est peccatum in conscientia. *Ecclesi. 13. 30*

Divitiam usus bonus in congregando. *In conferendo. 11*

Divitiæ si affluant, nolite cor apponere. *Psal. 61. 11*

Julius comedit & replet animam suam: venter autem impiorum insaturabilis. *Prov. 13. 25*

Corona sapientium divitiæ eorum: fatuitas stultorum imprudentia. *Ibid. 14. 24*

Hoc itaque visum est mihi bonum, ut comedat quis & bibat, & fruatur læticia ex labore suo, quo laboravit ipse sub sole. *Ecclesi. 5. 17*

Et omni homini, cui dedit Deus divitias atque substantiam, potestatemque ei tribuit, ut comedat ex eis, ut fruatur parte sua, lætetur de labore suo: hoc est donum Dei. *Ibid. v. 18.*

Memento pauperitatis in tempore abundantie, & necessitatum pauperitatis in die divitiarum. A mane usque ad vesperam immutabitur tempus: & hæc omnia citata in oculis Dei. *Ecclesi. 18. 25.*

Beatus dives, qui inventus est sine macula: & qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia, & thesauris. *Ibid. 31. 8*

Glorietur autem frater humilis in exaltatione sua. Dives autem in humilitate sua. *Jac. 1. 10*

Honora Dominum de tua substantia, & de primitiis omnium frugum tuarum da ei: & implebuntur horrea tua saturitate, & vino vœcularia tua redundabunt. *Prov. 3. 9*

Mendicitatem & divitias ne dederis mihi: tribue tantum victui meo necessaria, ne forte fatia

fatius illiciar ad negandum, & dicam: Quis est Dominus? aut egestate compulsus fuer, & perjurum nomen Dei mei. *Prov. 30. 8*

Nonne melius est comedere, & bibere, & offendere animæ suæ bona de laboribus suis? Et hoc de manu Dei est. *Ecclesi. 2. 24*

Omnis enim homo, qui comedit & bibit, & vilet bonum de labore suo, hoc donum Dei est. *Ibid. 3. 13*

Fili, si habes, benefac tecum, & Deo dignas oblationes offer. *Ecclesi. 14. 11*

Cum facis convivium, voca pauperes, debiles, claudos, & cacos: & beatus eris, quia non habent retribuere tibi. *Luc. 14. 12.* *Tob. 4. 7.*

Si ergo in iniquo mammona fideles non fuistis: quod verum est, quis credet vobis. *1. Cor. 16. 11*

Congregari per fraudem. Nolite facere iniquum aliquid in iudicio, in regula, in pondere, in mensura. Statera iusta, & æqua sint pondera. *Levit. 19. 35*

Ne amuleris viros malos, nec desideres esse cum eis; quia rapinas meditatur mens eorum, & fraudes labia eorum loquuntur. *Prov. 24. 1*

Chanana in manu ejus statera dolosa, calumniam dilexit. *Osee 12. 7*

Audite hoc, qui conteritis pauperem, & defecere facitis egenos terræ, dicentes: Quando transibit mensis, & vendabimus merces; & sabbatum, & aperiemus frumentum: ut immineamus mensuram, & augeamus siculum, & supponamus statera dolosa: ut possideamus in argento egenos, & pauperes pro calcamentis, & quiquiliis frumenti vendamus? Juravit Dominus in superbiis Jacob: Si oblitus fuero usque in finem omnia opera eorum. Numquid super isto non commovebitur terra, & lucebit omnino habitator ejus? *Amos 8. 4*

Punitur in anima. Nihil proderunt thesauri impietatis. *Prov. 10. 3.* cap. 11. 14

Pondus & pondus; mensura & mensura: utrumque abominabile est apud Deum. *Ibid. 20. 11.* *Vide c. 11. 1*

Noli attendere ad possessiones iniquas, & ne dixeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim proderit in tempore vindictæ & obductionis. *Ecclesi. 5. 1*

Multos enim perdidit aurum & argentum. *Ibid. 8. 3*

Nihil est iniquius quam amare pecuniam: hic enim & animam suam venalem habet. *Ibid. 10. 10*

In substantia. Non inveniet fraudulentus lucrum. *Prov. 13. 27*

Hereditas ad quam festinatur in principio, in novissimo benedictione carebit. *Ibid. 20. 21*

Qui coarcevat divitias usuris & fenore liberali, in pauperes congregat eas. *Ibid. 28. 8*

Qui decipit iustus in via mala, in interitu suo corruet: & simplices possidebunt bona ejus. *Ibid. v. 10*

Iniquitates vestræ declinaverunt hæc; & peccata vestra prohibuerunt bonum a vobis. Quia inventi sunt in populo meo impii insidiantes quasi aucupes, laqueos ponentes, & pedicæ ad capiendos viros. *Jerem. 5. 25*

Adhuc ignis in domo impii thesauri iniquitatis, & mensura minor iræ plena. Numquid justificabo stateram impiam, & facelli pondera dolosa? In quibus divites ejus repleti sunt iniquitate, & habitantes in ea loquebantur mendacium, & lingua eorum fraudulenta in ore eorum. *Mic. 6. 10*

Et ego ergo cœpi percutere te -- Tu comedes, & non saturaberis. *Ibid. v. 13*

Tu feminabis, & non metes. *Ibid. v. 15*

Væ ei, qui multiplicat non sua! Usquequo & aggravat contra se densum lutum? Numquid non repente conflurent, qui mordant te: & suscitabuntur lacerantes te, & eris in rapinam eis? *Hæc. 2. 6*

Congregari per rapinam. Abundant tabernacula prædonum, & audacter provocant Deum, cum ipse dederit omnia in manus eorum. *Job. 12. 6*

Venatio leonis ouager in eremo: sic & pascua divitum, sunt pauperes. *Ecclesi. 13. 23*

Panis egeni vita pauperum est; qui defraudat illum, est vir sanguinaris. *Ibid. 34. 25*

Qui autem in sudore panem, quasi occidit proximum suum. *Ibid. v. 26*

Punitur in anima. Quia omnis violenta prædatio cum tumultu, & vestimentum mistum sanguine, erit in combustionem, & cibus ignis. *Psal. 9. 5*

Væ, qui edificat domum suam in injustitia, & conacula sua non in iudicio: amicum suum opprimet frustra, & mercedem ejus non reddet ei. *Jerem. 22. 13*

Neque rapaces regnum Dei possidebunt. *1. Cor. 6. 10*

In prelo.

Hæc est pars hominis impij apud Deum, & hereditas violentorum, quam ab Omnipotente facipient. Si multiplicati fuerint filii ejus, in gladio erunt, & nepotes ejus non saturabuntur pane. Qui reliqui fuerint ex eo, sepelientur in interitum, & vidua illius non plorabit. *Job. 27. 13*

In substantia.

Si comportaverit quasi terram argentum, & sicut lutum preparaverit vestimenta: preparabit quidem, sed justus vestietur illis, & argentum innocens dividet. *Job. 27. 10*
Nolite sperare in iniquitate, & rapinas nolite concupiscere. *Psal. 61. 11*
Ne attingas parvulorum terminos, & agrum pupillorum ne introcas. Propinquus enim illorum fortis est, & ipse judicabit contra te causam. *Prov. 23. 10*
Pro eo, quod displicebatis pauperem, & prælam electam tollebatis ab eo: domos quadrapide ædificabitis, & non habitabitis in eis: vineas plantabitis amarissimas, & non bibetis vinum earum. *Amos 5. 11*

Væ qui cogitatis inutile, & operamini malum in cabilibus vestris: In luce matutina faciunt illud, quia contra Deum est manus eorum. Et concupierunt agros, & violenter tulerunt domos: & calumniabantur virtutem, & domum ejus: virum, & hereditatem ejus. Idcirco hæc dicit Dominus: Ecce ego cogito super familiam istam malum: unde non auferetis colla vestra, & non ambulabitis superbi, quoniam tempus pœnitarum est. *Mich. 2. 1*

Desuper tunica pallium sustulistis: & eos qui transibant simpliciter, convertistis in bellum. Mulieres populi mei eiecistis de domo delictarum suarum: a parvulis earum tulistis laudem meam in perperum. Surgite & ite, quia non habetis hic requiem: *Ibid. v. 8*

Et dixit: Audite principes bonum, & diligitis malum: qui violenter tollitis pelles eorum desuper eis, & carnem eorum desuper ossibus eorum? *Ibid. 3. 1*

Tunc clamabant ad Dominum, & non exaudivit eos: & abscondet faciem suam ab eis in tempore illo, sicut nequitur egerant in adiventionibus suis. *Ibid. v. 4*

Quia tu spoliasti gentes multas, spoliabunt te omnes reliquiæ populorum. *Habac. 2. 8*

Affligetur in conservando.

Et cum habuerit, quæ concupierat, possidere non poterit. *Job. 20. 20*
Dives cum dormierit, nihil secum auferet: aperiet oculos suos, & nihil inveniet. *Job. 27. 17*
Ingredietur in eum terrores, ut aqua, & nocte furtim opprimet illum tempestas. *Ibid. 29*

Ne timearis cum dives factus fuerit homo: Quoniam cum interierit, non sumet omnia. *Psal. 48. 17*

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum: sed speravit in multitudine divitiarum suarum. *Ibid. 5. 9*

Qui abscondit fragmenta, maledicetur in populis: benedictio autem super caput vendentium. *Prov. 11. 25*

Est & alia infamitas pessima, quam vidi sub sole: divitiæ conservate in malum Domini sui. Pereant enim in afflictione pessima: generavit filium, qui in summa egestate erit. *Ecclesi. 5. 12*

Miserabilis prolixas infamitas; quo modo venit, sic reveretur. Quid ergo prodest ei, quod laboravit in ventum? *Ibid. v. 15*

Cunctis diebus vite suæ comedit in tenebris, & in cutis multis. *Ibid. v. 16*

Est & aliud malum quod vidi sub sole, & quid frequens apud homines. Vir cui dedit Deus divitiæ, & substantiam & honorem, & nihil deest animæ suæ ex omnibus, quæ desiderat: nec tribuit ei potestatem Deus, ut comeat ex eo: sed homo extraneis vorabit illud. *Ibid. 6. 7*

Est qui locupletatur parce agendo, & hæc est pars mæstæ illius. In eo, quod dicit: Inveni requiem mihi, & nunc manducabo de bonis meis solus, & nescit quod tempus præterierit, & mors appropinquet, & relinquet omnia alia, & morietur. *Ecclesi. 11. 18*

Viro cupido & tenaci, sine ratione est substantia, & homini livido ad quid aurum? *Ibid. 14. 3*

Qui sibi nequam est, cui alii bonus erit? & non jucundabitur in bonis suis. *Ibid. v. 5*

Qui sibi invidet, nihil est illo nequius, & hæc reductio est malitiae illius. *Ibid. v. 6*

Qui merces congregavit, misit eas in sacculum peritum. *Agg. 1. 6*

Homini cupidam divitis aberes fructus ager attulit: & cogitabat intra se dicens: Quid faciam, quod non habeo quo congregem fructus meos? & dixit: Hoc faciam: destruxi horrea mea, & majora faciam, & illuc congregabo omnia, quæ nata sunt mihi, & bona mea, & dicam animæ meæ: Anima, habes multa bona postea in annos plurimos: requiesce, cante de, bibe, epulare. Dixit autem illi Deus: Stulte, hæc nocte animam tuam repetent, & tu: quæ autem parasti, cujus erunt? Sic est qui sibi thesaurizat, & non est in Deum dives. *Luc. 12. 16*

Agite nunc divites, plorate, ululantes in miseris vestris, quæ advenient vobis. Divitiæ ve-

vestra putrefacta sunt, & vestimenta vestra a tineis comesta sunt. Aurum & argentum vestrum arguivavit: & arugo eorum in testimonium vobis erit, & manducabit campus vestros sicut ignis. Thesaurizatis vobis iram in novissimis diebus. *Jac. 5*

In expendendo.

Ne desideres de cibis ejus, in quo est panis mendacii. *Prov. 23. 30*
Væ vobis divitibus: qui habetis (hic) consolationem vestram. *Luc. 6. 24*

Fili, recordare, quia receptisti bona in vita tua. *Ibid. 16. 25*
Divitiarum utilitas, sed transitoria.

Amici vero divitum multi. *Prov. 14. 20*
Substantia divitis ubi roboris ejus: & quasi murus validus circumdans eum. *Ibid. 18. 11*

Ursior est sapientia cum divitiis: Sicut enim protegit sapientia, sic protegit pecunia. *Ecclesi. 7. 12*

Et pecuniæ obediunt omnia. *Ibid. 10. 19*
Dives commotus confundatur ab amicis suis: humilis autem cum ceciderit, expelletur & a notis. Diviti decepto multi recuperatores: locutus est superbia, & justificaverunt illum. Humilis deceptus est, insuper & arguitur. Locutus est sententia, & non est datus ei locus. Dives locutus est, & omnes tacuerunt, & verbum illius usque ad nubes perducunt. Pauper locutus est, & dicunt: Quis est hic? & si offenderit, subvertent illum. *Ecclesi. 13. 25*

Laboravit dives in congregatione substantiæ, & in requie sua, replebitur bonis suis. *Ibid. 31. 3*

Aurum & argentum est constructio pedum. *Ibid. 40. 25*
Facultates, & virtutes exaltant cor, & super hæc timor Domini. *Ibid. v. 26*

Divitiæ quæ mala faciunt.

Et devoravit eos terra (i. terræ amor). *Eccli. 15. 12*
Uluquo --- stulti, ex quæ sibi sunt noxia cupient? *Prov. 1. 22*

Qui consistit in divitiis suis, cornet. *Ibid. 11. 28*
Confidens reperit & aliam vanitatem sub sole. Unus est, & secundum non habet, non filium, non fratrem, & tamen laborare non cessat, nec fatigantur oculi ejus divitiis: nec recusat, dicens: Cui laboro, & fraudo animam meam bonis? *Ecclesi. 4. 7*

Dulcis est somnus operanti, sive parum, sive multum comedit. Saturitas autem divitis non finit eum dormire. *Ibid. 5. 11*

Et qui amat divitiis, fructum non capiet ex eis. *Ibid. v. 9*
Multos enim perdidit aurum & argentum, & usque ad cor regum extendit & convertit. *Ecclesi. 8. 3*

Insatiabilis oculus cupidi in parte iniquitatis: non satiabitur, donec consumat arefaciens animam suam. Oculus malus ad mala: & non satiabitur pane, sed indigens, & in trinitia erit super mensam suam. *Ibid. 14. 9*

Et qui querit locupletari, avertit oculum suum. *Ibid. 27. 1*
Melior est pauper sanus, & fortis viribus, quam dives imbecillis, & flagellatus malitia. *Ibid. 30. 14*

Qui aurum diligit, non justificabitur. *Ibid. 31. 5*
Multi dati sunt in auri calus, & facta est in specie ipsius perditio illorum: Væ illis, qui sectantur illud, & omnis imprudens deperiet in illo. *Ibid. v. 6. Ibid. 8. 3*

O mors, quam amara est memoria tua homini pacem habenti in substantiis suis! *Ibid. 41. 1*
De terra loqueris, & de humo audietur eloquium tuum (propter amorem quem habes). *Ibid. 29. 4*

Propter iniquitatem avaritiæ ejus, iratus sum, & percussi eum: abscondi a te faciem meam, & indignatus sum. *Ibid. 51. 17*

Magnificati sunt & ditati. Increpiti sunt & impinguati: & præterierunt sermones meos pessime. *Jerem. 5. 27*

Divitiæ tuas, & thesauros tuos in directionem dabo. *Ibid. 17. 13*
Locutus sum ad te, in abundantia tua, & dixisti. *Ibid. 22. 21.*

Ubi sunt --- qui argentum thesaurizant, & aurum, in quo confidunt homines? --- Extremi nati sunt, & ad inferos descendunt, & alii loco eorum surrexerunt. *Baruch. 3. 16*

Intumuerunt aque profundi torrentis, qui non potest transvadari. *Ezech. 47. 5*
Et in copia rerum omnium occidet plurimos. *Dan. 8. 25*

Ipsi --- diligunt vinacia uvatarum. *Osee 3. 1*
Calumniam patiens est Ephraim fractus indicio: quoniam cepit abire post fordes. *Ibid. 5. 11*

Nemo potest duobus dominis servire: aut enim unum odio habebit, & alterum diliget: aut unum sustinebit, & alterum contemnet. Non potestis Deo servire & mammonæ. *Mat. 6. 24.*

Ubi enim est thesaurus tuus, ibi est & cor tuum. *Ibid. v. 21*
Qui autem seminatus est in spinis, hic est, qui verbum audit, & sollicitudo sæculi istius, & sollicitudo divitiarum suffocavit verbum, & sine fructu efficitur. *Ibid. 13. 22*

Amen dico vobis, quia dives difficile intrabit in regnum celorum. *Ibid. 19. 23*
Dico, inimicos crucis Christi --- qui terrenæ sapiunt. *Philip. 3. 18. v. 19*

Unde bella, & lites in vobis? nonne hinc? ex concupiscentiis vestris? *Jacob. 4. 1*
 Cor exercitatum avaritia habentes, maledictionis filii: derelinquentes rectam viam errave-
 runt. *2. Petr. 2. 14*
 Quia dicitis, quod dives sum, & locupletatus, & nullius egeo: & nescis, quia tu es miser,
 & miserabilis, & pauper, & cæcus, & nudus. *Apc. 3. 17*
Crimina nutriunt.

Multos enim perdidit aurum & argentum: & usque ad cor Regum extendit, & conver-
 tit. *Ecc. 8. 3*
 Si dives fueris, non eris immunis a delicto. *Ibid. 11. 10*
 Domus, quæ nimis locuples est, annullabitur superbia. *Ibid. 21. 5*
 Nam qui volunt divites fieri, incidunt in tentationem, & in laqueum Diaboli, & deside-
 ria multa inutilia & nociva, quæ mergunt homines in interitum & perditionem. Radix enim
 omnium malorum est cupiditas. *1. Tim. 6. 9*

TITULUS XXIII.

Doctrina.

Doctrina Apostolorum scripta & non scripta, firmiter tenenda.

Vide & Traditiones.

Rogo autem vos fratres, ut observetis eos, qui dissolutiones & offenculosa præter doctrinam, quam vos didicistis, faciunt; & declinate ab illis. *Rom. 16. 17*
 Sed licet nos, aut Angelus de celo, evangelizet vobis, præterquam quod evangelizavimus vobis, anathema sit. *Gal. 1. 8*. Notum enim vobis facio fratres Evangelium, quod evangelizatum est a me, quia non est secundum hominem, &c. *Ibid. 11*
 Itaque fratres itate: & tenete traditiones, quas didicistis, sive per sermonem, sive per Epistolam nostram. *2. Thess. 2. 14*
 Si quis esurit, domi manducet: ut non in iudicium conveniatis. Cætera autem cum venero disponam. *1. Cor. 11. 34*

Doctrina Apostolorum est Christi doctrina.

Qui vos audit, me audit: & qui vos spernit, me spernit. Qui autem me spernit, spernit eum, qui misit me. *Luc. 10. 16. 1. Cor. 14. 37*
 Deo autem gratias, qui semper triumphat nos in Christo Jesu, & odorem notitiae suae manifestat per nos in omni loco: quia Christi bonus odor sumus Deo, in iis qui salvi sunt, & in iis qui pereunt, &c. *2. Cor. 2. 14*. Non enim sumus sicut plerumque, adulterantes verbum Dei, sed ex sinceritate, sed sicut ex Deo, coram Deo in Christo loquimur. *Ibid. v. 17*
 Ideo & nos gratias agimus Deo sine intermissione: quoniam cum accepissetis a nobis verbum auditus Dei, accepistis illud, non ut verbum hominum, sed (sicut vere est) verbum Dei, qui operatur in vobis, qui credidistis. *1. Thess. 2. 13*
 Notum enim vobis facio fratres Evangelium, quod evangelizatum est a me, quia non est secundum hominem &c. *Gal. 1. 11. Vide & Ephes. 3. 3*

Doctrina utilis quoad decorem.

Sed & imperitos docete libere. *1. Esdr. 7. 25*
 Aqua profunda verba ex ore viri: & torrens redundans fons sapientiae. *Prov. 18. 4*
 Doctrina viri per patientiam noscitur: & gloria ejus est iniqua prætergrada. *Ibid. 19. 11*
 In auribus insipientium ne loquaris: quia despiciet doctrinam eloqui tui. *Ibid. 23. 9*
 Verba sapientium aedificant in silentio, plerumque clamor principis inter stultos. *Ecc. 9. 17*
 Verba sapientium sicut stimuli, & quasi clavii in altum defixi, quæ per magistrorum consilium data sunt a pastore uno. *Ibid. 12. 11*
 Beatus -- & qui enarrat iustitiam auri audientis. *Ecc. 35. 12*
 Anima viri sancti enarrat aliquando verba, quam septem circumspectores sedentes in excelso ad speculandum. *Ibid. 37. 18*

Quoad audientiam.

Docete me, & ego tacebo: & si quid forte ignoravi, instruite me. *Job. 6. 24*
 Doctrinam magis, quam aurum eligit. *Prov. 8. 19*
 Doce iustum, & festinabit accipere. *Ibid. 9. 9*
 Cor sapientis querit doctrinam: & os stultorum palcat imperitia. *Ibid. 15. 14*
 Non cesses fili audire doctrinam, nec ignores sermones scientiae. *Ibid. 19. 27*
 Fili mi, inclina aurem tuam, & audi verba sapientium: appone autem cor ad doctrinam meam, quæ pulchra erit tibi, cum servaveris eam in ventre tuo, & redundabit in labiis tuis: ut sit in Domino fiducia tua. *Ibid. 22. 17*
 Ecce descripti eam tibi tripliciter, in cogitationibus, & scientia: ut ostenderem tibi similitudinem, & eloquia veritatis, respondere ex his illis, qui miserunt te. *Ibid. v. 20*
 Ingrediatur ad doctrinam cor tuum, & aures tuæ ad verba scientiae. *Ibid. 23. 12*

Auris

Auris bona audiet cum omni concupiscentia sapientiam. *Ecc. 3. 31*
 Esto mansuetus ad audiendum verbum (Dei) ut intelligas: & cum sapientia proferas responsum verum. *Ibid. 5. 13*
 Si inclinaveris aurem tuam, excipies doctrinam: & si dilexeris audire, sapiens eris. *Ecc. 6. 34*
 In multitudine Presbyterorum prudentium ita, & sapientiae illorum ex corde conjungere: ut omnem narrationem Dei possis audire: & proverbialia laudis non effugiant a te. Et si videris sententiam, evigila ad eam; & gradus ostiorum illius exterat pestus. *Ibid. v. 35. Vide & c. 8. 9*
 Cogitatio tuam habe in præceptis Dei, & in mandatis illius maxime assiduos esto: & ipse dabit cor, & concupiscentia sapientiae dabitur tibi. *Ibid. v. 37. Psalm. 1. 2*
 Non te præterat narratio seniorum: ipsi enim didicerunt a patribus suis. Quoniam ab ipsis didices intellectum, & in tempore necessitatis dare responsum. *Ibid. 8. 11*
 Quaecumque enim scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt. *Rom. 15. 4*

Fructus docentis.

Abia iusti erudiant plurimos: qui autem indocti sunt, in cordis egestate moriuntur. *Prov. 10. 21*
 Doctrina sua noscetur vir: qui autem vanus & excors est, patebit contemptui. *Ibid. 12. 8*
 In lingua enim sapientia dignoscitur: & sensus & scientia & doctrina, in verbo sensati, & firmamentum in operibus iustitiae. *Ecc. 4. 29*
 Vir peritus multos erudit, & anime suæ suavis est. *Ibid. 37. 22*

Fructus audientis.

Audienti sapiens sapientior erit: & intelligens gubernacula possidebit. *Prov. 1. 5*
 In corde prudentis requiescit sapientia, & indoctos quoque erudit. *Ibid. 14. 33*
 Fons vitæ, eruditio possidentis: doctrina stultorum fatuitas. Cor sapientis erudit os ejus: & labiis ejus addet gratiam. Pavus mellis composita verba: dulcedo animæ, sanitas ossium. *Ibid. 16. 22*

Cor prudens possidebit scientiam: & auris sapientium querit doctrinam. *Ibid. 18. 15*
 Comede, fili mi, mel, quia bonum est, & favum dulcissimum gutturi tuo. Sic & doctrina sapientia anime tuæ, quam cum inveneris, habebis in novissimis spem, & spes tua non peribit. *Ibid. 24. 13*
 Sude sapientiae fili mi, & lactuca cor meum, ut possis exprobranti respondere sermonem. *Ibid. 27. 11*

Fili, a juventute tua excipe doctrinam, & usque ad canos invenies sapientiam. Quasi is, qui arat, & seminat, accede ad eam, & sustine bonos fructus illius. *Ecc. 6. 18*

Consequitur doctrina.

Sapientiam atque doctrinam stulti despiciunt. *Prov. 1. 7*
 Qui erudit derisorem, ipse injuriam sibi facit: & qui arguit impium, sibi maculam generat. *Ibid. 9. 7*
 Querit derisor sapientiam, & non invenit: doctrina prudentiæ facilis. *Ibid. 14. 6*
 Qui evitat discere, incidit in mala. *Ibid. 17. 16*
 Non recipit stultus verba prudentiæ: nisi ea dixeris, quæ versantur in corde ejus. *Ibid. 18. 2*
 Accetum in nitro, qui tantat carmina cordi pessimo. *Ibid. 25. 20*
 Quem aspera est nimium sapientia indoctis hominibus, & non permanebit in illa excors. *Ecc. 6. 21*

Sapientia enim doctrinæ secundum nomen est ejus, & non est multis manifesta: quibus autem cognita est, permanet usque ad conspectum Dei. *Ibid. v. 23*

Non erudietur, qui non est sapiens in bono. Est autem sapientia quæ abundat in malo: & non est sensus ubi est amaritudo. *Ibid. 21. 14*
 Cor fatui quæsi verba contractum, & omnem sapientiam non tenebit. Verbum sapiens quodcumque audierit sciens, laudabit, & ad se adjiciet: audivit luxuriosus & displicebit illi, & projiciet illud post dorsum suum. *Ibid. v. 17*
 Qui docet fatuum, quasi qui conglutinat testam. Qui narrat verbum non audienti, quasi qui excitat dormientem de gravi somno. Cum dormiente loquitur, qui enarrat stulto sapientiam. *Ibid. 22. 7*

Homo assuetus in verbis improperii, in omnibus diebus suis non erudietur. *Ibid. 23. 22*
 Nolite dare sanctum canibus, neque mittatis margaritas vestras ante porcos. *Matth. 7. 6*

Doctrina prava afficitur quoad decorem.

Prius vos ostendens fabricatores mendacii, & cultores perverlorum dogmatum. *Job 13. 4*
 Os fatuorum ebullit stultitiam. *Prov. 15. 2*
 Labia sapientium discernant scientiam: cor stultorum dissimile erit. *Ibid. v. 7*
 Doctrina mala deserenti viam vitæ: quæ increpationes odit, morietur. *Ibid. v. 10*
 Doctrina stultorum, fatuitas. *Ibid. 16. 22*
 Superbus & arrogans vocatur indoctus, qui in ira operatur superbiam. *Ibid. 21. 24*
 Narratio fatui quasi sarcina in via. *Ecc. 1. 21. 19*

Quoad

Vir, qui erraverit a via doctrinae, in coetu gigantum commorabitur. *Prov. 31. 16.*
 Numquid potest cecus cecum ducere? Nonne ambo in foveam cadunt? *Luc. 6. 39.*

Qui scrutator est majestatis, opprimetur a gloria. *Prov. 25. 27.*
 Et agnovi, quod in his quoque esset labor, & afflictio spiritus: eo quod in multa sapientia multa sit indignatio: & qui addit scientiam, addit & laborem. *Ecl. 1. 17.*
 Altiora te ne quaeris, & fortiora te ne scrutator fueris: sed quae praecipit tibi Deus, illa cogita semper, & in pluribus operibus ejus ne fueris curiosus. *Ecl. 3. 22.*

Docenti. Vide Evangelicam.

TITULUS XXIV.

Dolus.

Habitatio tua in medio doli: in dolo reuerent scire me, dicit Dominus. *Jerem. 9. 6.*
 Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur: & in iracundia terrae loquentes, dolo cogitabant. *Psal. 34. 20.*
 Vir autem quidam nomine Ananias, cum Saphira uxore sua vendidit agrum, & fraudavit de pretio agri, &c. *Act. 5. 1.*

Dolus Deum offendit.

Simulatores & callidi provocant iram Dei, neque clamabant cum vincit fuerint, morietur in tempestate anima eorum, & vita eorum inter effeminatos. *Job. 36. 13.*
 Virum sanguinum & dolosum abominabitur Dominus. *Psal. 5. 7.*
 Disperdet Dominus universa labia dolosa. *Ibid. 11. 4.*
 Abominatio Domini est omnis illulor. *Prov. 3. 32.*

Proximum fallit.

Sepulcrum patens est guttur eorum, linguas suis dolose agebant: venenum aspidum sub labiis eorum. *Psal. 5. 11. Ibid. 13. 3.*
 Molliti sunt sermones ejus super oleum: & ipsi sunt facula. *Ibid. 54. 22.*
 Acuerunt linguas suas sicut serpentis: venenum aspidum sub labiis eorum. *Ibid. 139. 4. Rom. 3. 17.*
 Non omnem hominem loquentem, & sicut perditur inducitur in caveam, & ut praepa in laenam eructant praecordia loquentium, & sicut prospector videns casum proximi sui. Bona enim in quem: sic & cor superborum, & in electis ponit maculam. A scintilla una augetur ignis, & ab uno doloso augetur sanguis: homo vero peccator sanguini infunditur. *Ecl. 11. 31.*

Attende tibi a pessifero, fabricat enim mala: ne forte inducat super te subannationem in perpetuum. *Ibid. v. 37.*
 Admitte ad te alienigenam, & subvertet te in turbine, & abalienabit te a tuis propriis. *Ibid. v. 36.*

Stultus enim sania loquetur, & cor ejus facit iniquitatem, ut perficiat simulationem, & loquatur ad Dominum fraudulenter, & vacuam faciat animam esurientis, & potum sientis auferat. Fraudulenti vasa pessima sunt. Ipse enim cogitationes concinabit: ad pericandos nites in sermone mendacii: cum loqueretur pauper iudicium. *Psal. 32. 6.*
 Et a Propheta usque ad Sacerdotem cumque factum dolum. *Jerem. 6. 13.*

Suspensum perdit.

Ecce parvulus iniustitiam, concepit dolorem, & peperit iniquitatem. Lacum aperuit, & incidit eum, & incidit in foveam, quam fecit. Converteretur dolor ejus in caput ejus: & in verticem ipsius iniquitas ejus descendet. *Psal. 7. 15.*
 Infusae sunt gentes in interitum, quem fecerunt: in laqueo isto, quem absconderunt, comprehensus est pes eorum. *Ibid. 16. 9.*

Virum sanguinum & dolosum non dimidiabunt dies suos. *Ibid. 54. 25.*
 Ipse deludet altiores, & mansuetus dabit gratiam. *Prov. 3. 34.*
 Non inveniet fraudulenter lucrum. *Ibid. 12. 27.*
 Vir vestitus odiosus erit. *Ibid. 14. 17.*
 Qui decipit iustos in via mala, in interitum suo corrumpet: & simplices possidebunt bona ejus. *Ibid. 28. 16.*

Qui in altum mittit lapidem, super caput ejus cadet: & plaga dolosa dolosi dividit vulnera. Et qui foveam fodit, incidit in eam: & qui statuit lapidem proximo, offendet in eam, & qui laqueum alii ponit, peribit in illo. *Ecl. 10. 28.*
 Saeviter vulnerans lingua eorum, dolum locuta est: in ore suo pacem cum amico suo loquitur, & occulte ponit ei insidias. Numquid super his non visitabo, dicit Dominus? aut in gente hijsmodi non ulciscetur anima mea? *Jerem. 9. 8.*

Maledictus dolosus. *Malach. 2. 14.*

Domi.

Dominica Observatio. Vide Esforum Observatio.

TITULUS XXV.

Dominus.

Dominus imitandus & sequendus.

Impice & fac secundum exemplar, quod tibi in monte (Christo) monstratum est. *Exod. 25. 40. Hebr. 8. 5. Act. 7. 44.*
 Dominum Deum vestrum sequimini, & ipsum timeate, & mandata illius custodite. *Deut. 10. 13. 4.*
 Filii estote Domini Dei vestri. *Ibid. 14. 1.*
 Utique claudicatis in duas partes? si Dominus est Deus, sequimini eum: si autem Baal, sequimini illum. *3. Reg. 18. 21.*

Sequitur me, & ostendam vobis virum, quem quaeritis (Christum) *Elisus (Deus meus Saluator) significat. 4. Reg. 6. 19.*

Vestigia ejus secutus est pes meus, &c. *Job. 23. 11.*
 Et ego non sum turbatus, te pastorem sequens. *Jer. 17. 16.*
 Trahe me: post te curremus in odorem unguentorum tuorum. *Cant. 1. 3.*
 Ascendit enim padanus iter ante eos, & Dominus in capite eorum. *Et infra v. 13.*
 Et transibit rex eorum coram eis, & Dominus in capite eorum. *Et infra v. 13.*
 Omnis, qui zelum habet legis, statuens testamentum, exeat post me. *1. Mac. 2. 27.*
 At illi continuo relictiis rebus, secuti sunt eum. *Matth. 4. 20.*
 Magister, sequar te, quocumque ieris. *Ibid. 8. 19.*
 Sequere me, & dimitte mortuos sepelire mortuos suos. *Ibid. v. 22.*
 Et ascendente eo (Jesu) in naviculam (cruci) secuti sunt eum discipuli ejus. *Ibid. v. 23.*
Sic Lexi. Sequere me: & furens secutus est eum. Ibid. v. 9.
 Et qui non accipit crucem suam, & sequitur me, non est me dignus. *Ibid. 10. 38.*
 Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. *Ibid. 15. 24.*

Vade, vende quae habes, & da pauperibus: & veni, sequere me. *Ibid. 19. 21.*
 Vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suae, sedebitis & vos super sedes duodecim, iudicantes duodecim tribus Israel. *Ibid. v. 20.*

Tergit oculos eorum: & confestim viderunt, & secuti sunt eum. *Ibid. 20. 34.*
 Qui sequitur me, non ambulat in tenebris. *Joan. 8. 12.*
 Oves meae vocem meam audiunt: & sequuntur me. *Ibid. 10. 27.*
 Si quis mihi ministrat, me sequatur. *Ibid. 12. 26.*

Estote ergo imitatores Dei, sicut filii carissimi. *Ephes. 5. 1.*
 Sequor autem, si quo modo comprehendam. *Philip. 3. 12.*
 Quia & Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia ejus. *1. Petr. 2. 21.*

Qui dicit se in ipso (Christo) manere, debet, sicut ille ambulavit, & ipse ambulare. *1. Joan. 2. 6.*
 Hi sunt, qui cum mulieribus non sunt coinquinati: virgines enim sunt. Hi sequuntur agnum quocumque ierit. *Apo. 14. 4.*

Dominus querendus.

Cumque quaeris ibi Dominum Deum tuum, invenies eum: si tamen toto corde quaeris, & tota tribulatione animae tuae. *Deut. 4. 29.*
 Praebete igitur corda vestra & animas vestras, ut quaeratis Dominum, &c. *1. Paral. 22. 19.*
 Si quaeritis eum (Deum) invenietis: si autem dereliqueritis eum, derelinquet vos. *3. Paral. 15. 2.*

Si quis autem, inquit, non quaerit Dominum Deum Israel, morietur, a minimo usque ad maximum, a viro usque ad mulierem. *3. Paral. 15. 13.*
 Manus Dei nostri est super omnes, qui quaerunt eum in bonitate. *1. Esdr. 8. 22.*
 Quaerite Deum, & vivet anima vestra. *Psal. 68. 33.*
 Cum occideret eos, quaerebant eum: & revertebantur, & diluculo veniebant ad eum. *1b. 77. 34.*
 Latetur cor quaerentium Dominum. *Ibid. 104. 3.*

Quaerite Dominum, & confirmamini: quaerite faciem ejus semper. *Ibid. v. 4.*
 Surgam & circuibit civitatem: per vios & plateas quaram quem diligit anima mea: quaesivi illum, & non inveni. *Cant. 3. 2.*
 In simplicitate cordis quaerite illum: quoniam invenitur ab his, qui non tentant illum: apparet autem eis, qui fidem habent in illum. *Sap. 1. 1.*
 Invenitur ab his, qui quaerunt illum (Dei sapientiam): preoccupat, qui se consumpserunt, ut illis se prior ostendat. *Ibid. 6. 13.*

Ve.

Domus edificata super petram firma manebit.
Omnis ergo qui audit verba mea hac, & facit ea, assimilabitur viro sapienti, qui edificavit domum suam supra petram. *Matth. 7. 24. Luc. 6. 48. Idem.*
 Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & portæ inferi non prævalent adversus eam. *Ibid. 16. 18.*
 Quis ergo nos separabit a caritate Christi? Tribulatio? an angustia? an fames? an sitis? an periculum? an persecutio? an gladius? sicut scriptum est. Quis propter te mortificatur tota die, estimati sumus sicut oves occisionis. *Rom. 8. 35. Psal. 43. 22.*

TITULUS XXVII

*Donum dicitur quod datur a Deo, sicut etiam dicitur quod datur a hominibus. **Dona.** sicut etiam dicitur quod datur a hominibus. **Dona.** sicut etiam dicitur quod datur a hominibus.*

*Donaria accipere an prohibendum. Vnde etiam dicitur. **Donaria accipere an prohibendum.** Vnde etiam dicitur.*

Non accipies munera, quæ etiam exerceant prudentes, & subvertunt verba justorum. *Eccl. 7. 12. Deut. 16. 19.*
 Si dederit tibi Balac plenam domum argenti & auri, non potero immutare verbum Domini Dei mei, ut vel plus, vel minus loquar. *Nam. 22. 18. 3. Par. 19. 7.*
 Quia Dominus Deus vester ipse est Deus Deorum, & Dominus Dominantium, Deus magnus & potens & terribilis; qui personam non accipit, nec munera. *Deut. 10. 17.*
 Maleficus qui accipit munera, ut percutiat animam sanguinis innocentis, & dicit omnis populus: Amen. *Ibid. 27. 26.*
 Et non ambulaverunt filii ejus in vis ejus: sed declinaverunt post avaritiam, acceperuntque munera, & pervertentur iudicium. *1. Reg. 8. 3.*

Semel ait: Ecce præsto sum. Loquimini de me coram Domino, & coram Christo ejus, ut non ambuletis in viis ejus: sed declinaverunt post avaritiam, acceperuntque munera, & pervertentur iudicium. 1. Reg. 8. 3.

Semel ait: Ecce præsto sum. Loquimini de me coram Domino, & coram Christo ejus, ut non ambuletis in viis ejus: sed declinaverunt post avaritiam, acceperuntque munera, & pervertentur iudicium. 1. Reg. 8. 3.

Reg. 13. 7. Vide & 4. Reg. 5. 16.
 Congregatio enim hypocritæ sterilis, & ignis devorabit tabernacula eorum, qui munera libenter accipiunt. *Job. 15. 34.*

Qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accipit, qui facit hæc, non movebitur in æternum. *Psal. 14. 5.*

In quorum manibus iniquitates sunt: dextera eorum repleta est muneribus. *Ibid. 55. 10.*
 Munera de sinu impius accipit, ut pervertat semitas iudicii. *Prov. 17. 23.*

Qui autem odit munera, vivet. *Prov. 15. 27.*
 Principes tui infideles, focii furum: omnes diligunt munera, sequuntur retributiones. *Ipsa. 1. 3.*

Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. Qui justificati impij pro muneribus, & justitiam justis auferitis ab eo. *Ibid. 5. 22.*

Qui ambulat in justitiis, & loquitur veritatem, qui projicit avaritiam ex calumnia, & excutit manus suas ab omni munere, qui obturat aures suas, ne audiat sanguinem, & claudit oculos suos, ne videat malum: iste in excelis habitabit. *Ibid. 33. 15. Cap. 45. 13.*

Munera acceperunt *(Hierosolymis)* apud te ad effundendam sanguinem: usuram, & superabundantiam accepisti, & avare proximos tuos calumniabaris, micque oblitus es, ait Dominus Deus. *Eccl. 10. 22. 12. 2. 27.*

Principes ejus *(Jerusalem)* in muneribus judicabant, & sacerdotes ejus in mercede docebant, & propheta ejus in pecunia divinabant: & super Dominum requirebant, dicentes: Numquid non Dominus in medio nostrum. *Mich. 3. 11. Soph. 3. 3.*

Multos enim perdidit aurum & argentum, & usque ad cor regum extendit & convertit. *Eccl. 8. 3. Cap. 31. 6.*

*Donum dicitur quod datur a Deo, sicut etiam dicitur quod datur a hominibus. **Dona divina liberaliter a Deo dantur.** sicut etiam dicitur quod datur a hominibus.*
 Xenia & dona exerceant oculos iudicium, & quasi mutus, in ore avertit correptiones eorum. *Ibid. 20. 31. Deut. 16. 19.*

Quis autem dedit tibi, ut reddam ei? *Job. 41. 3.*
 Bona & mala, vita & mors, paupertas & honestas a Deo sunt. *Eccl. 11. 14.*
 Quoniam ex ipso, & per ipsum, & in ipso sunt omnia: ipsi gloria in sæcula. Amen. *Rom. 11. 36.*
 Quid autem habes, quod non accepisti? Si autem accepisti, quid gloriaris quasi non accepisti. *2. Cor. 4. 7. 1. Cor. 12. 11.*

Unicuique autem nostrum data est gratia secundum mensuram donationis Christi. *1. Cor. 7. 17.*

per quod dicit: Ascendens in ætrem captivum duxit captivitatem: dedit dona hominibus. *Ephes. 4. 7.*
 Nolite itaque errare fratres mei dilectissimi. Omne datum optimum, & omne donum perfectum desclatum est, descendens a Patre luminum. *Jas. 1. 16.*

Sicut enim homo peregre proficiens, vocavit servos suos, & tradidit illis bona sua. Et unum dedit quinque talenta, alii autem duo, alii vero unum; unicuique secundum propriam virtutem. *Matth. 25. 14. Luc. 19. 12.*

Sicut unumquisque propriam domum habet ex Deo: alius quidem sic, alius vero sic. *1. Cor. 7. 7.*
 Unicuique autem datur manifestatio Spiritus ad utilitatem. *Ibid. 12. 7.*
 Et ipse dedit quosdam quidem Apostolos, &c. *Ephes. 4. 11.*

Unusquisque sicut accepit gratiam, in altitudine illam administrantes, sicut boni dispensatores multiformis gratiæ Dei. *1. Petr. 4. 10. Rom. 12. 6.*

Utiliter operantur.
 Intellectus bonus omnibus facientibus eum. *Psal. 110. 7.*

In Datio Dei permanet iustis, & profectus illius successus habebit in æternum. *Eccl. 11. 17.*
 Abiit autem qui quinque talenta acceperat, & operatus est in eis; & lucratus est alia quinque. *Matth. 25. 16.* Alii illi Dominus ejus: Euge serve bone & fidelis, quia super parva fuisti fidelis, supra multa te constituam, intra in gaudium Domini tui. *Ibid. v. 21. Luc. 19. 12.*

Omni autem cui multum datum est, multum quæretur ab eo: & cui comminaverunt multum, multum plus petent ab eo. *Luc. 12. 48.*

TITULUS I.

*Ebrietas. Vnde etiam dicitur. **Ebrietas.** sicut etiam dicitur quod datur a hominibus.*

Bibentibus vinum *(Noc)* inebriatus est, & nudatus jacuit in tabernaculo suo. *Gen. 9. 21.*
 Veni *(Jas. 5. 1. Luth.)* inebriatus tum vino; dormiamusque cum eo, ut servare possimus ex patre nostro semen. *Ibid. 19. v. 32. & 35.*

Dixit quoque Dominus ad Aaron: Vinum, & omne quod inebriare potest, non bibetis tu & filii tui, quando intrabitis in tabernaculum testimonii, ne moriamini: quia præceptum sempiternum est in generationes vestras. *Levit. 10. 9.*

Mansit Urias in Jerusalem in die illa & altera: & vocavit eum David, ut comederet coram se, & biberet, & inebriavit eum. *2. Reg. 21. 12. 1. Reg. 25. 36.*

Præcepit autem Absalon pueris suis, dicens: Observate, cum temulentus fuerit Amnon vino, & dixerit vobis; Percutite eum, & interficite: nolite timere: ego enim sum qui præcipio vobis: roboramini, & estote viri fortes. *Ibid. 13. 28.*

Luxuriosa res, vinum, & tumultuosa ebrietas: quoniamque his delectatur, non erit sapiens. *Prov. 20. 1. 3. Reg. 20. 16.*

Noli esse in convivio potatorum, nec in commensationibus eorum, qui carnes ad vesendum conferunt, sicut vacantes potibus, & dantes symbola, convalescent. *Ibid. 23. 20.*

Cui vix, cuius patri vix? cui risa? cui lovea? cui fusa causa vulnera? cui suffuso oculo-rum? nonne his, qui commorantur in vino, & stultent calicibus epocandis? *Ibid. v. 29.*

Ne intuearis vinum quando flaverit, cum splendet: in vitro color ejus: ingreditur blandus, sed in novissimo mordebit ut coluber, & sicut regalis venena diffundet. *Ibid. v. 31.*

In ebrietate. Oculi tui videbunt extraneas, & sicut regium loquentem perverta. Et eris sicut dormiens in medio mari, & quasi sopitus gubernator, amissis clavibus: & dices: Verberaverunt me, sed non dolui: traxerunt me & ego non sensi: quando evigilabo, & rursus vinum repitiam. *Ibid. v. 37.*

Qui diligit epulas, in egestate erit: qui amat vinum & pinguetia, non ditabitur. *Ibid. 11. 17. Sap. 1. 7.*
 Noli regibus o Lamuel, noll regibus dare vinum: quia nullum secretum est ubi regnat ebrietas. *1. Sam. 31. 4.*

Vinum & mulieres apostatate faciunt sapientes, & arguent sensatos. *Eccl. 19. 2.*
 Vinum in jucunditatem creatum est, & non in ebrietatem ab initio. *Ik. 31. 55. Ps. 103. 15.*
 Propter crapulam multi obierunt, qui autem abstinentes est, adiciet vitam. *Ibid. 37. 34.*

Væ qui confurgitis mane ad ebrietatem festandam, & potandum usque ad vesperam, ut vino zituets. *Ipsa. 5. 11.* Væ qui potentes estis ad bibendum vinum, & viri fortes ad miscendam ebrietatem. *Ibid. v. 22.*

Venite, sumamus vinum, & implemur ebrietate: & erit sicut hodie, sic & cras, & multo amplius. *Ibid. 56. 12. & c. 27. 13. 1. Cor. 15. 32.*

Ecce hæc facti iniquitas Sodoma fororis tue: superbia, saturitas panis, & abundantia, & otium ipsius & filiarum ejus: & manum egeno & pauperi non porrigebant. *Eccl. 16. 49. Gen. 19. 14.*